

LÁ THƯ MỤC VỤ

Có tham vọng là việc không có gì sai trái cả. Có tham vọng, có mục tiêu để đạt tới, muốn làm thật tốt những công việc đang làm hay đạt đến thành công trong công việc là một điều thực ra rất tốt. Nhưng tham vọng nhiều khi vượt ra khỏi sự kiểm soát của chúng ta. Nó có thể làm chúng ta quên đi tất cả những điều khác khi theo đuổi sự thành công trong công việc hay sự nghiệp.

Chúng ta cần cẩn thận về những gì chúng ta phải hy sinh khi theo đuổi mục tiêu của chúng ta. Có thể chúng ta sẽ hy sinh đời sống gia đình, sự công bình, lòng tử tế, hay ngay cả chính cuộc đời mình. Ham muốn và tham vọng có thể làm chúng ta đối xử với người khác một cách thật tàn nhẫn và bất công.

Trong bài Phúc Âm tuần này các tông đồ tranh luận xem ai là người lớn nhất trong Nước trời. Cuộc tranh luận này được thúc đẩy bởi lòng ích kỷ và tham vọng sai trái nên đã cho chúng ta thấy các tông đồ đã chẳng học được bao nhiêu từ lời dạy của Chúa Giêsu, cũng như chẳng hiểu gì về sứ mạng của Thầy mình. Do đó Chúa Giêsu đã gọi các ông lại và dạy cho các ông ý nghĩa thực sự của việc trở nên lớn lao, cao cả. Ngài dạy họ rằng trong Nước trời nếu muốn trở nên cao trọng nhất thì thay vì là người trước hết phải trở nên người rốt hết, thay vì là ông chủ thì phải trở nên đầy tớ cho mọi người. Dạy như vậy không có nghĩa là Chúa Giêsu muốn xóa bỏ tham vọng. Đúng hơn, Ngài đã tái tạo và thăng hoa nó. Với tham vọng thống trị Ngài thay thế nó bằng tham vọng phục vụ. Với tham vọng đòi người khác làm mọi sự cho chúng ta Ngài thay thế nó bằng tham vọng làm mọi sự cho người khác. Như thế tự nó tham vọng không có gì xấu, có xấu chẳng là những tham vọng bất chính, sai trái.

Tham vọng bất chính rất nguy hại cho sự hiệp nhất của cộng đoàn. Nó xuất phát từ sự ganh tỵ và lòng ích kỷ. Và nó là nguyên nhân sinh ra mọi loại ứng xử xấu xa. Quá nhiều bạo lực và sự dữ xảy ra trong xã hội chúng ta là hệ quả của lòng tham và sự ích kỷ. Tư lợi tạo nên xung đột và thường hậu quả mà nó để lại là sự chia rẽ đau thương.

Có một loại tham vọng mà các Kitô-hữu không nên rụt rè xa tránh. Có một sự lớn lao mà các môn đệ của Thầy Chí Thánh nên tìm kiếm. Đó là tham vọng phục vụ tha nhân, đặc biệt những người yếu ớt nhất của cộng đoàn. Đó là sự lớn lao của việc làm đầy tớ cho anh chị em mình, nhất là những người bé nhỏ nhất của cộng đoàn.

Có nhiều người sẽ nghĩ rằng quan điểm trên là quan điểm quá lý tưởng thật khó mà thực hiện, nhưng thực ra đây lại là một quan niệm thông thường đúng đắn nhất. Những người lớn lao thực sự, những người được coi là có những đóng góp thực sự cho cuộc đời, là những người không tự hỏi mình rằng “Làm thế nào để dùng quốc gia và xã hội để tạo thêm uy thế và tham vọng cho cá nhân tôi?” Nhưng họ tự hỏi mình rằng “Phải làm thế nào để dùng những năng khiếu và tài năng cá nhân để phục vụ quốc gia và xã hội?”. Giống như câu nói nổi tiếng của cố tổng thống Kennedy : *“Đừng hỏi đất nước đã làm gì cho bạn, nhưng hãy tự hỏi bạn đã làm gì cho đất nước”*.

Mọi vấn nạn kinh tế sẽ được giải quyết nếu người ta sống cho những gì họ có thể làm cho người khác chứ không cho những gì họ có thể nhận về cho chính mình. Mọi vấn đề chính trị sẽ được giải quyết nếu người ta chỉ có tham vọng phục vụ quốc gia chứ không phải để nâng cao uy thế của riêng mình. Những sự chia rẽ và tranh chấp xé rách giáo hội tan thành từng mảnh sẽ không bao giờ xảy ra nếu mong muốn duy nhất, của những người nắm giữ chức vụ và những thành viên, là phục vụ giáo hội không màng chi đến việc mình đang ở địa vị nào. Khi Chúa Giêsu nói đến sự cao cả và giá trị lớn nhất của một người mà tham vọng của người ấy là trở thành người đầy tớ, Ngài đã đề ra một trong những chân lý thiết thực vĩ đại nhất trong thế gian.

Những người lớn lao thực, những người được nhớ đến nhất, không phải là những người tìm cách thăng tiến bản thân hay lợi ích riêng mình, nhưng là những người hiến mình để thăng tiến lợi ích cho cộng đồng.

Phục vụ ngụ ý rằng bạn không ở đó cho mình. Bạn ở đó cho người khác. Để phục vụ ta phải trở nên rất khiêm tốn. Người đầy tớ phải làm quen để bị người khác coi như đương nhiên mình phải là người phục vụ họ.

Ước gì bài học Chúa dạy các tông đồ trong Phúc Âm hôm nay, cũng là bài học chúng ta đều thuộc lòng. Để chúng tôi, các linh mục quản nhiệm, và quý ông bà anh chị em, trở nên những người đầy tớ biết quên mình phục vụ Thiên Chúa và giáo hội nơi những anh chị em bé nhỏ, yếu đuối trong cộng đoàn chúng ta, để cộng đoàn ngày càng trở nên một cộng đoàn đúng như lòng Chúa mong ước.

(Viết dựa theo bài suy niệm của Lm Flor McCarthy)

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh